

[Indenrigsministeren.]

en offentlig Hemmelighed er, skal jeg give en Definition, der passer netop paa denne Situation. (*Christmas Møller*: Hvad gaar den offentlige Hemmelighed ud paa?). Det har jeg lige sagt: at det ærede Medlems Udtalelser og hans Partis Udtalelser her i Betænkningen søger at svøbe visse Tilsagn ind over for de næringsdrivende her i København, og at det er Trykket, der har drevet dem frem, og naar man læser, hvad Partiet skriver i Betænkningen, ser man, at det er ikke mere, end hvad Partiet senere kan løbe fra. Men altsaa, en offentlig Hemmelighed, det er, som i dette Tilfælde, noget, der i og for sig ikke kan bevises, men som alle ved er rigtigt, medens den, det angaar, vil benægte, at det er Sandhed; *det* er en offentlig Hemmelighed. Jeg har nu sagt, hvad det er for en offentlig Hemmelighed, der foreligger i dette Tilfælde, og saa lader jeg Forargelsen skylle op imod mig, alt, hvad de Herrer ønsker at servere i den Henseende, for alle i denne By, baade Regeringspartiernes Vælgere og det ærede Partis egne Vælgere, ved jo, at dette er Sandheden.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller antydede — han vovede ikke at sige det, men han antydede, at min Behandling af de officielle Tal ikke skulde være korrekt, der skulde være en Modsigelse mellem dem og det, jeg sagde ved Lovforslagets Forelæggelse. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke ved Lovforslagets Forelæggelse sagt, at der havde fundet 20 000—30 000 Huslejerforhøjelser Sted. Jeg har sagt, at dersom den Statistik, der var givet mig fra Huslejerforeningen, svarede til Forholdene i den øvrige Del af Befolkningen, saa vilde det svare til 20 000—30 000 Huslejerforhøjelser. Jeg sagde, at det er ikke muligt at konstatere denne Sags Rigtighed i dette Tilfælde, men jeg føjede til, at selv om det kun var det halve Antal, der var Tale om i den Tid, hvor Grundejerforeningerne forbød Huslejerforhøjelser, saa kunde man nok sige, at naar det gaar saaledes til i den Tid, hvad er der saa ikke at vente senere. Dér er det, jeg gør opmærksom paa, her i Dag, at vi har nu 3 Stikprøver fra København. Tager man den Stikprøve, der giver det største Antal Lejeforhøjelser, svarer det til 16 000 Lejeforhøjelser i Byen. Tager man de Stikprøver, der giver det laveste Antal, svarer det til 6 000. Der er ikke Tvivl om, at mellem disse to Yderpunkter ligger Tallet.

Til det ærede Medlem Hr. Elgaard, som bebrejder mig, at jeg ikke har anført noget Argument mod hans Udtalelse an-

gaaende det Antal Mennesker, der flytter fra Lejligheder, og angaaende Byggeriet og alt det, vil jeg sige, at det er ikke en Uholdighed fra min Side, men jeg har to Gange under Debatterne her i Salen gennemgaaet Forholdet og søgt at forklare det ærede Medlem det hele, og denne Manuduktionsvirksomhed kan jeg ikke fortsætte.

Jeg har gjort opmærksom paa, hvorledes Byggeriet selvfølgelig, hvis det fortsættes i samme Tempo som nu, vil faa afgørende Betydning ogsaa for Muligheden af at sætte Lejen op, det er ganske klart, men at Byggeriets Omfang selvfølgelig ikke har den Betydning, før det Tidspunkt kommer, hvor det har været saa stort, at der er et betydeligt Antal ledige Lejligheder, det er noget, ethvert Menneske kan begribe. Med Hensyn til Spørgsmaalet om det store Antal Mennesker, der flytter fra deres Lejligheder, har jeg gjort opmærksom paa, at det behøver ikke at være Udtryk for, at de paagældende ønsker at bo i andre Lejligheder, men det er noget, der foregaar hvert Aar i en stor By, idet selvfølgelig Tusinder af Fraflytninger har deres Aarsag i Dødsfald eller i, at de paagældende forlader Byen, og alle disse Ting, som det ærede Medlem absolut ikke kan anføre som Argument paa den Maade, han gør. Jeg har i alle Detailler forklaret det ærede Medlem, hvad Aarsagen er til, at Antallet af Mennesker pr. Lejlighed her i Byen formindskes. Det preller alt sammen af paa det ærede Medlem, og nu maa jeg opgive det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg var aldeles ikke forarget over den højtærede Indenrigsministers Optræden, jeg havde ikke ventet mig andet, men jeg ønskede blot at konstatere, hvorledes Ministeren optraadte i denne Sag, hvorledes det hele var politisk Agitation for hans Vedkommende og intet som helst andet. Jeg maa jo ogsaa sige, at naar den højtærede Indenrigsminister skal til at karakterisere sig selv, hvad siger han saa? Han siger om en politisk Modstander, som han ikke, i hvert Fald ikke i denne Sag, levner Ære for to Skilling, at han selv viser en noget større Ærlighed end Modstanderen. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Det er Sagen). Ja, det er Sagen, det tilføjede Ministeren ogsaa. Det er ikke saadan just alt for store Fordringer, den højtærede Minister stiller til sig selv. Man har Lov til at sige til Ministeren, som havde sagt, at